

ECLI:NL:HR:2021:522

Instantie	Hoge Raad
Datum uitspraak	09-04-2021
Datum publicatie	09-04-2021
Zaaknummer	20/01622
Formele relaties	Conclusie: ECLI:NL:PHR:2020:976 In cassatie op : ECLI:NL:GHAMS:2020:1008
Rechtsgebieden	Belastingrecht
Bijzondere kenmerken	Cassatie
Inhoudsindicatie	artikel 3.130, lid 1, Wet IB 2001, aftrek premies voor lijfrenten, premies lijfrentes betaald dan wel schuldig gebleven, fiscale kwalificatie van rechtshandelingen, grenzen van een rechtsstrijd.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl FutD 2021-1154 met annotatie van Fiscaal up to Date Viditax (FutD), 09-04-2021 NTFR 2021/1256 met annotatie van Mr. P.G.M. Jansen

Uitspraak

HOGE RAAD DER NEDERLANDEN

BELASTINGKAMER

Nummer 20/01622

Datum 9 april 2021

ARREST

in de zaak van

de erfgenamen van [X], gewoonnd hebbende te [Z], (hierna: belanghebbenden)

tegen

de STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN

op het beroep in cassatie tegen de uitspraak van het Gerechtshof Amsterdam van 7 april 2020, nr. 19/00205 op het hoger beroep van belanghebbenden tegen een uitspraak van de Rechtbank Noord-Holland (nr. HAA 18/1984) betreffende de aan [X] voor het jaar 2011 opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen. De uitspraak van het Hof is aan dit arrest gehecht.

1 Geding in cassatie

Belanghebbenden, vertegenwoordigd door J.J. Vetter, hebben tegen de uitspraak van het Hof beroep in cassatie ingesteld. Het beroepschrift in cassatie is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit. De Staatssecretaris, vertegenwoordigd door [P], heeft een verweerschrift ingediend.

Namens belanghebbenden is de zaak schriftelijk toegelicht door J.J. Vetter voornoemd, advocaat te Amsterdam.

De Advocaat-Generaal R.E.C.M. Niessen heeft op 22 oktober 2020 geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep in cassatie.¹

Belanghebbenden hebben schriftelijk op de conclusie gereageerd.

2 Uitgangspunten in cassatie

- 2.1 [X], de vader van belanghebbenden (hierna: erflater) was commanditair vennoot van de commanditaire vennootschap [D] (hierna: de CV).
- 2.2 Erflater heeft op 15 februari 2012 [E] B.V. (hierna: de BV) opgericht en daarin de door hem voorheen binnen de CV gedreven onderneming ingebracht. De tot het ondernemingsvermogen van de CV behorende bedrijfspanden zijn niet ingebracht in de BV maar overgeboekt naar privé en vervolgens aan de BV ter beschikking gesteld.
- 2.3 In verband met de overdracht van de onderneming aan de BV en de overboeking van de bedrijfspanden heeft erflater lijfrenten bedongen bij de BV voor de door hem behaalde stakingswinst en de afbouw van de door hem opgebouwde fiscale oudedagsreserves. De overeengekomen premie voor de lijfrenten bedroeg. € 315.490. Erflater heeft op 6 juni 2012 en op 27 juni 2012 in totaal € 315.508 gestort op de bankrekening van de BV met als omschrijving 'volstorting lijfrente'. In vervolg op een op 25 juni 2012 door erflater en de BV ondertekende akte van geldlening heeft de BV op 7 juni 2012 en 2 juli 2012 hetzelfde bedrag op de bankrekening van erflater gestort met als omschrijving 'verstrekking lening.'

3 Procedure voor het Hof

- 3.1 Voor het Hof was onder meer in geschil of erflater recht heeft op aftrek van premies voor lijfrenten.
- 3.2 Het Hof heeft aanleiding gezien voor een zelfstandige fiscale kwalificatie van de rechtshandelingen in die zin dat het geheel van stortingen over en weer voor de toepassing van artikel 3.130, lid 1, Wet IB 2001 wordt aangemerkt als het schuldig blijven van lijfrentepremies. Daartoe heeft het Hof overwogen dat uit de wetsgeschiedenis van artikel 3.130, lid 1, Wet IB 2001 onmiskenbaar volgt dat de wetgever uitdrukkelijk heeft beoogd lijfrentepremies niet voor aftrek in aanmerking te laten komen indien zij schuldig zijn gebleven, ook niet als de desbetreffende schuld rentedragend is en

(ook overigens) niet kan worden gezegd dat bij het aangaan van de schuld onzakelijke voorwaarden zijn overeengekomen. Het economische resultaat van de storting van de lijfrentepremies en de nagenoeg direct daaropvolgende verstrekking van de geldlening is gelijk aan het resultaat waarbij erflater de premies niet zou hebben gestort, maar schuldig zou zijn gebleven onder de voorwaarden van de akte van geldlening van 25 juni 2012. Daarom moet het geheel van stortingen over en weer voor de toepassing van artikel 3.130, lid 1, Wet IB 2001 worden aangemerkt als het schuldig blijven van de lijfrentepremies, aldus het Hof.

4 Beoordeling van de middelen

4.1 Belanghebbenden bestrijden de beslissing van het Hof met twee middelen van cassatie.

4.2 De middelen falen op de gronden die zijn vermeld in de rechtsoverwegingen 4.2.2 en 4.3 van het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak met nummer 20/01619 (ECLI:NL:HR:2021:412), waarvan een geanonimiseerd afschrift aan dit arrest is gehecht.

5 Proceskosten

De Hoge Raad ziet geen aanleiding voor een veroordeling in de proceskosten.

6 Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep in cassatie ongegrond.

Dit arrest is gewezen door de vice-president R.J. Koopman als voorzitter, en de raadsheren M.A. Fierstra, J. Wortel, A.F.M.Q. Beukers-van Dooren en P.A.G.M. Cools, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier F. Treuren, en in het openbaar uitgesproken op 9 april 2021.

¹ ECLI:NL:PHR:2020:976.
